

Roman Týc v DSC Gallery vyhrabe ze země vlastní minulost

Zatímco ve veřejném prostoru a z novinových titulků je Roman Týc známý především díky zneklidňujícím akcím umělecké skupiny Ztohoven, coby spoluzakladatel bitcoinové kavárny Paralelní Polis či Institutu kryptoanarchie, jako samostatně činný umělec se zabývá velmi niternými a osobními tématy. Důkazem toho je jeho třetí sólová show v pražské DSC Gallery, kterou pojmenoval Im Boden, tedy „v zemi“.

„Zabývá se odhalením nejtemnějším. Poté, co jsem se dozvěděl, že můj děda z máminy strany byl členem jednotek Revolučních (rabovacích) gard na Děčínsku, jsem se do toho kraje začal vracet, abych pocítil to, co mohl, a pravděpodobně tam i konal s partou zločinců a zlatokopů. Výstavou nechci nikoho obviňovat ani hájit. Výstava je pouze soubor objektů, odkazujících více k atmosféře, než k činům, i když materiál použitý, býval mnohdy přímým účastníkem řetězu bezpráví, odplaty, křivd a neštěstí, jejichž důsledky si jako společnost neseme v sobě dodnes,“ říká sám Týc o expozici, která má vernisáž 5.5., tedy v den výročí Pražského povstání, kdy si Emanuel Moravec při pokusu o úprk z Prahy prostřelil hlavu.

Součástí výstavy jsou například i kulky, které Týc na místě incidentu našel v zemi a které symbolicky ozdobil křídly. „Posledních několik let, jsem se vídal s lidmi, kteří v zemi hledají, a nechával jsem si vyprávět příběhy toho co odkrývají. Sám jsem hrabal v místech, kde se v zemi hrabat nemá, a našel jsem to, co se mělo rozpadnout na prach, aby se události dalším generacím vytratily a připadaly jim nedůležité, nepoučení a odsouzení k opakování chyb předků,“ vypráví genezi své výstavy.

Název Roman Týc ne zvolil jen kvůli fyzickému kopání a hledání historických v zemi, ale i podle veršů nacistické písně, kterou se v roce 1992 učil coby komparzista. „Snažil jsem se z prasečích vnitřností vytvořit podobu těch svíní, které si šly v těch složitých dobách vzájemně po krku,“ říká o dalším z výrazných artefaktů, které budou v DSC Gallery k vidění. „Jsem potomek člověka, který se přímo a aktivně podílel na perzekucích, vyhánění a okrádání německy hovořících obyvatel naší země, a moje rodina z toho nakradeného majetku přímo profitovala, a vlastně dodnes profituje, tak jako tisíce jiných. Stydím se, je mi to líto, nevím co víc říct, co víc udělat, než výstavu, na které bych si přál, aby každému návštěvníkovi došlo, že jediný rozdíl mezi Němcem a Čechem, je jen jiný jazyk. To co nás ale spojuje, je kultura,“ říká Roman Týc.

„Je to již autorova třetí sólo výstava v DSC Gallery a je pomyslným uzavřením trilogie. Zatímco na té první se mimo jiné prostřednictvím obrazů z lidského popela vyrovnával s absencí matky, která zemřela, když mu bylo šest, na druhé s autoritou svého otce, se kterým od teenagerských let bojoval, nyní se rozhodl jít ještě hlouběji. Už před vernisáží je zřejmé, že půjde o zneklidňující expozici, o které se bude ještě dlouho mluvit.“ představuje výstavu Olga Trčková, partnerka DSC Gallery.